

Toespraak ter gelegenheid van de begrafenis van Prof. Dr. J.G. Janssens,

17-12-2005

De academie verliest met P.G. Janssens zijn oudste lid. Hij overspande praktisch de volledige 20ste eeuw als arts, onderzoeker en manager. Als arts was hij van bij de aanvang van zijn carrière sterk aangetrokken door de microbiologie die in die tijd nog veelal als een nevenactiviteit van klinisch werk werd beoefend wat hij in Congo in praktijk bracht en zelfs tot in de jaren 50 in Antwerpen voorzette.

In Afrika werd hij naast arts, een avant la lettre cultureel antropoloog, die zich inspande de gezondheidsproblemen in een breder menselijk en maatschappelijk perspectief te zien wat hem heel zijn leven zou blijven karakteriseren en tot uiting komen in zijn talrijke toespraken.

De inleiding van zijn Cursus Tropische Pathologie was daar een neerslag van, en wou enig evenwicht brengen tegenover het zuiver technisch medisch aspect van de ziekteleer. Hij was zeer geïnteresseerd in de biologie van de menselijke ziekteverwekkers en de geschiedenis van de grote microbiologische onderzoekers aan de overgang van de XIX-XXe eeuw.

Aan het ITG was hij de manager die het instituut in 1960 van de ondergang redde en onvermoeibaar de basis legde voor de bloei die het thans kent.

Hij was niettegenstaande zijn grote kennis en internationale faam opvallend bescheiden, joviaal en stijlvol en verwierf daardoor bij iedereen die met hem in contact kwam een spontaan gezag en een zekere bewondering.

Na zijn terugkeer uit Afrika waar hij nog ontelbare malen zou terugkeren, evenals in andere werelddelen werd hij lid van talrijke expertencomités van de WGO en andere Internationale Organismen. Steeds hield hij er vrienden aan over in alle continenten en op alle niveaus. De talrijke tekens van eerbetoon die hem hierbij te beurt vielen getuigen ervan.

Zijn enorme interesse, kennis en visie over de gezondheidsproblematiek – toen dit in onze kontreien nog een quasi onbekend begrip was – blijkt uit zijn talrijke lezingen en voordrachten, zowel tijdens de jaarlijkse openingen van het Instituut voor Tropische Geneeskunde als in de Academie voor Geneeskunde, waarvan hij in 1969 lid werd en in 1983 voorzitter.

Hij hield van de Academie en haar vriendschappelijke atmosfeer, maar had zoals het hem past, evenzeer bedenkingen bij haar statuten, haar samenstelling en haar functies. Hij was dan ook een groot voorstander van de vernieuwing die de Academie enkele jaren geleden doormaakte en was gedurende de laatste maanden erg geïnteresseerd in de nieuwe weg die de Academie ingeslagen had. Hij heeft de verdere ontplooiing ervan niet meer kunnen meebeleven.

Door de Academieleden zal hij nog lang voor al zijn menselijke eigenschappen, zijn wetenschappelijke kennis en zijn maatschappelijk doorzicht herinnerd worden.

Ik bied in naam van de leden van de Koninklijke Academie van Geneeskunde van België het medeleven aan, aan de familie en persoonlijke vrienden van Prof. P.G. Janssens.